

שבת
מברכיני!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

תכונות האיש

למדנו שהאשה רגישה ורגשנית, וצורת הסתכלותה ואופן ניתוח הדברים שלה, שונים משל האיש. כעת ניגש להבנת כוחות הנפש של האיש ונלמד במה הוא לא יכול להשתנות וכיצד השוני והניגוד הם ההשלמה.

האיש מעצם בריאתו, קר יותר מהאישה, פחות רגשן ומנתח דברים בצורה יותר שכלית. לעומתו, האשה זקוקה מאד לגבר שיעמוד לצידה, שלא יתרגש מכל דבר ושישקול דברים בשכלו.

אני נוהג לומר שהאשה היא 'המנוע' והאיש הוא 'הרדיאטור'. אשה זקוקה לאיש שירגיע אותה ויקרר אותה מגלי הרגשות הפוקדים אותה. כשהיא בוכה, היא רוצה שבעלה יאמר לה: נכון שקצת קשה אבל לא נורא, נעבור את זה. כדאי שתירגעי ותנגבי את הדמעות, לא שמעת שנגמרו המים בכנרת?...

אשה זקוקה לבעל רגיש שינגב לה את הדמעות כשהיא בוכה, יעודד אותה וישפר את מצב רוחה כשהיא עצובה. אוי ואבוי אם האיש היה רגשן כמו האשה.

קוראים יקרים, הקרירות של הבעל לא נובעת מרוע לב או מחוסר רגישות, אלא מעצם תפקידו 'כמרגיע הלאומי'. לכן, אין זה חסרון אלא יתרון. לפנינו מספר נושאים שבהם האיש מרגיע את אשתו.

בני זוג הלכו ביחד ברחוב ועברו ליד חלון ראוהו של חנות. היא נתקעה מול החלון, והוא... המשך לצעוד לבד עוד 100 מטר. לפתע הוא הבחין שהיא לא לידו. הוא הסתובב וראה שהיא עושה לו מרחוק תנועות שִׁיחִזוּר. הוא חזר, והיא שאלה אותו: נכון שיש לי מחר יומולדת? נכון, הוא ענה. אז תקנה לי את זה... והצביעה על חפץ שמונח בחלון הראווה.

הוא, כמו גבר, מיד אמר לה: אין בעיה! הוא נכנס לחנות ושאל: כמה זה עולה? כשהוא שמע את המחיר, השתנו פניו. ואז היא שאלה אותו: נו? מה אתה אומר? והוא ענה: נחשוב על זה....

גברת, לפניך כלל: כשבעלך אומר לך 'נחשוב על זה' המשמעות היא - תשכחי מזה, ותהיי בטוחה שהוא שכח מזה באותו רגע. היא שמחה ומאושרת ואומרת לעצמה: הוא חושב על זה....

למחרת היא שאלה אותו: חשבת על זה ??? והוא ענה לה: על מה? על מה הייתי צריך לחשוב?...

פרשת השבוע

כח הדיבור

"אִישׁ כִּי יִדַּר נֶדֶר לַה' אֹו הִשְׁבַּע שְׁבַעַה לְאַסֵּר אֶסֶר עַל נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הַיָּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה". ענני הנדרים והשבועות הוא דבר חמור הנוגע לכל מציאותו של האדם. כשהקב"ה ברא את האדם נאמר: "וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" אונקלוס תרגם את המילים - "נפש חיה" - רוח ממלא - כלומר יכולת הדיבור.

ארבע דרגות ישנם בטבע - דומם, צומח, חי, מדבר. המדבר הוא האדם שהוא פאר הבריאה. אף חיה לא מדברת ברמה של בן אדם אלא מסמנת ומאותת אחת לשניה, מה שאין כן האדם שקיבל כח שיכול לבנות ולהרוס והוא כח הדיבור.

כולנו מכירים את מאמר חז"ל - מות וחיים ביד הלשון. בדיבור אפשר לברוא עולמות. וכתבו המקובלים שכאשר אדם מדבר ומבטא את המילים והאותיות בשפתיו עולה הקול למעלה ומנענע את צינורות השפע ומוריד שפע לעולם, ואם היינו יודעים לומר את הצרופים הנכונים של המילים יכולנו לברוא עצמים ובעלי חיים.

ידוע שהמהר"ל מפראג ברא גולם בכח ספר היצירה, וכן מובא בתלמוד שהאמוראים בראו בדיבורם עגלה בערב שבת והיו אוכלים אותה בשבת. לעומת זאת על ידי דיבור אחד לא נכון אפשר להרוס עולמות ולהשמיד אומות שלמות כמו שלמדנו בפרשת בלק, שבלעם יכל במילה אחת להשמיד עם שלם.

כיון שכך, יש בכח הדיבור לברוא ולקבוע מציאות חדשה שלא היתה קודם. לכן, כשאדם מבטיח דבר כלשהוא נקבע מציאות חדשה שצריכה לבא על תיקונה. וכשאדם נודר או נשבע נברא מזה מלאך שמצפה מתי יגיע הדבר לידי ביצוע.

ראיה לזה, כשיעקב אבינו הלך ללבן הוא נדר ואמר: "וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי הולֵךְ וַנִּתְרַלִּי לְחַם לְאֶלֶל וַיִּבְגַּד לְלִבָּשׁ וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶלְבִּית אָבִי... וְכָל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עֲשֶׂר אֶעֱשְׂרָנּוּ לְךָ". כשסיים יעקב את שליחותו אצל לבן פגש אותו המלאך ואמר לו כך: "וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאָךְ הָאֱלֹהִים... אֲנִי הָאֵל בֵּית אֵל אֲשֶׁר מְשַׁחֵת שָׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרָת לִי שָׁם נֶדֶר... מִכַּאן לִמְדוּנו שְׁכַאשֶׁר אָדָם נוֹדֵר נִבְרָא מִזֶּה מַלְאָךְ שְׁדוּרָשׁ וּמַחֲכֶה לַעַת בּוֹ תִּתְבַצֵּעַ הַהִבְטָחָה. לִכֵּן כָּתוּב בְּפִרְשַׁתְנוּ - "... לֹא יַחַל דְּבָרוֹ" מִזֶּה שְׁכַתוּב "לֹא יַחַל" כְּלוּמָר לֹא יַחַל דְּבָרוֹ לִמְדוּנו שֶׁהַדִּיבּוּר שֶׁלּוֹנוּ הוּא קְדוּשׁ! עֲכָשִׁיו מוֹבֵן לְמָה לִפְנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם כִּיפּוּר עוֹשִׂים כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה פְעָמִים הִתְרַת נְדָרִים. אִי אִפְשֶׁר לִבָּא וּלְעַמּוּד לִפְנֵי הַקַּב"ה בְּתַפִּילוֹת כֹּאשֶׁר הַשְׁבוּעוֹת וְהַנְּדָרִים מַעֲכָבִים.

לכן, קוראים יקרים עלינו להימנע ככל האפשר מלהשתמש בלשונות של נדר ושבועה. לא לומר - בחיי, בספר תורה, בילדים, שכה יהיה לי טוב, ולשונות כיוצא בזה. ומי שאומר - רק אמרתי ולא עשיתי כלום, לא מבין מהו כח הדיבור ועד היכן הדברים מגיעים. נשתדל שאם הבטחנו דבר נקיים אותו והמילה שלנו תהיה מילה, ואז כאשר נבקש בתפילה מהקב"ה הוא לא ישבור לנו את המילה ויקיים בקשותינו.

בברכת שבת שלום - אבנר קוואס

בדואי מהמדבר נכנס לתוך מונית בלונדון. באמצע הנסיעה ביקש הבדואי: "תכבה בבקשה את המוזיקה. לפי הדת שלי אסור לשמוע מוזיקה. כי בתקופת הנביא לא היה מוזיקה. ובמיוחד לא היה מוזיקה מודרנית. שזה אב החטאים!" הנהג כיבה את המוזיקה ולאחר כמה דקות עצר את הרכב ופתח לבדואי את הדלת. הבדואי: "מה אתה עושה?" הנהג: "בתקופת הנביא לא היו מוניות. לך תחכה לגמל...!"

"על ידי התבוננות בטבע ובמעשה בראשית זוכה האדם להתחדשות" (רבי נחמן מברסלב)

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

הגאון הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל

כל מי שבא במגע עם הגאון לא יכול היה שלא להתפעל מנועם זיו הליכותיו, מיחסו לזולת, ומטוב לבו הגדול. מעולם לא חסך זמנו מלהקשיב למצוקות הזולת, לתמוך בדברים, לסייע בעצה ולחלוק בנשיאת עול. השכין שלום בית למאות משפחות. פעמים היה מזיל דמעה לשמע צרור צרותיו של יהודי לא מוכר שבא לשחר פניו לראשונה. אהבתו לבריות לא הצטמצמה לחוג מסויים, ולכל יהודי ואדם רחש אהבה וביקש טובה. קיבל כל אדם בסבר פנים יפות, בענווה ובחן ועוזר ומסייע, כפי אשר השיגה ידו. כל ימיו בהיכנסו לאולם הישיבה ללמוד תורה היה מקיף דרך המרפסת ונכנס בלאט למקומו, כדי שלא להטריח, ולא להפריע ללומדים באמצע לימודם. גם לבית הכנסת היה נכנס אך ורק בשעה שהציבור עמד בין כך, כדי לא להטריחם. רבים פנו אליו מסופר על ילד כבן חמש, שהיה משותק מלידה ל"ע והובא לפני רבינו. הצדיק הושיבו מולו, שם ידו על ראשו וברכו. לאחר מכן אמר לו: "קום וגש אליי!". מיד ילד נעמד מיד והתקרב לרבינו. בתעודת השחרור הרפואית של הילד בבית הרפואה 'הדסה', ציינו הרופאים: 'נתברך ע"י רב ונתרפא'. פעם נכנסו לרבינו במוצאי יום כיפור אב ובנו בן השש שהיה חולה בציליאק (מערכת העיכול אינה סובלת דגנים). לפני רבינו היו מונחות עוגיות, נטל הצדיק אחת מהן וביקש מהילד שיברך עליה. האב חשש מאוד שאכילה זו תזיק לילד והביט בזעזוע על המתרחש. רבינו הרגיעו: "אל תדאג!". בן השש אכל את העוגיה, ומאז נעלמה המחלה כלא הייתה. כשהשתתף פעם רבינו בסעודת מצווה, ניגשה אליו בעלת הבית וביקשה, שיברך את בתה הנשואה, בבן זכר. רבינו השיב: "תיפקדי בעזרת ה'!". האם חשבה שהרב החליפה בטעות בבתה, והעירה את תשומת ליבו לזה. הצדיק צחק ואמר: "גם ברוכה תהיי- ועכשיו קראו לבת!". באה לפניו וברך גם אותה. ושוב הוסיף: "האם אי אפשר שהאם והבת יילדו כאחת?!". כעבור זמן ילדו האם והבת באותו שבוע, ויהי לפלא. סיפר הגאון הרב שמעון גבאי זצוק"ל: פעם אחת ישבתי בצד רבינו ליד מלון גלי צאנז. הוא ראה איזה ילד, אמר לי "חכם שמעון מי זה הילד הזה?". אמרתי לו: "זה ילד פלוני בן פלוני" שאלתי אותו: "למה הרב כל-כך מתעניין?" והוא ענה לי: "זה ילד, שיש עליו קדושה, לכן אני מתעניין". ואכן זה ילד שהייתה עליו קדושה. פשוט היה רואה ממש דברים זה רוח-הקודש, אחרת אי-אפשר להבין דברים כאלו. פעם נכנסה אישה אחת לפני רבינו לקבלת ברכה. הרב אמר את הנוסח: "מי שברך וכו' הוא יברך את הדסה בת פלונית". האישה העירה שלא זהו שמה, אך הרב לא הגיב. לאחר שיצאה החליטה לחקור את אימה אודות שמה המדויק. מה גברה הפתעתה לגלות, כי כאשר נולדה, נתנו לה את השם 'הדסה' משום שהלידה הייתה בבית-הרפואה 'הדסה', אך מאוחר יותר החליפו שם זה באחר.

(עין חמד)

חכמת נשים בנתה ביתה

לא בכדי אמרו רבותינו: "חכמת נשים - בנתה ביתה". אין ספק, כי אשת חייל היא זו שעוזרת לבעלה, שיוכל להעלות ולהעפיל במעלות תורתנו הקדושה ומסייעת בעדתו, בכל אשר היא תוכל. מגדלת את הילדים, ובכך מסירה מעליו את עול גידול הילדים ומפנה עבורו זמן, שבו יוכל להקדיש עבור התורה הקדושה. סיפר הגאון רבי דוד יוסף שליט"א רבה של שכונת הר נוף בירושלים וכן משמש כראש כולל 'יחווה דעת': בספריה הגדולה שבביתנו היה האור דולק במשך כל השבת ללא שעון שבת. מרן הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל היה רגיל בשבת ללמוד במשך שעות ארוכות עד השעות הקטנות של הלילה, ובתקופות ארוכות מימי חייו התמשך הלימוד כל הלילה. שנים אחדות זכיתי אף אני להיות חברותא שלו באותם לילות שימורים. עד שנותיה האחרונות של אמא ע"ה, שבהן כבר לא היתה בקו הבריאות, היא הקפידה הקפדה יתירה שלא ללכת לישון, כל עוד אבא היה עדיין ער. התמונה עוד עומדת לנגד עיניי - אני יושב ולומד עם אבא, והיא יושבת על כיסא מולנו, קוראת סיפורי צדיקים או פרקי תהלים, ומידי פעם ראשה נשמט, והיא מתנמנמת קלות. הייתי אומר לה: "אמא, תראי, כמה את עייפה לכי לישון במיטה!". "לא ולא", הייתה מזדקפת, "כל שעה אני צריכה להכין לרב כוס תה. כדי שיוכל להמשיך וללמוד את התורה הקדושה". ניסיתי שוב, סבור, שבידי פתרון לעניין. "אם כן, תלכי לישון, ואני מבטיח לך, שאני אדאג לזה". "אתה רוצה לקחת לי את המצווה?" תהתה אמא, "זאת הזכות שלי לשרת תלמיד חכם! אני לא מוכנה לוותר על זה בשום פנים ואופן". היא לא הרגישה את ההנאה מעצם הלימוד כמו אבא, אלא התמסרה לעצם הלימוד באהבה יוקדת לתורה הקדושה. באחת השבתות התארח הרב עם הרבנית בביתו של הרב עוזרי. בקשה אחת היתה לו למארחו - "אודה לך מאוד אם תוכל לסדר בחדר אור קטן. כזה, שמצד אחד אפשר ללמוד בו, ומצד שני לא יפריע לרבנית לישון בלילה". "אין בעיה" - אמר הרב עוזרי - "יש כאן בחדר ארון קיר, ובתוכו דולקת מנורת לילה. הרב יכול להשתמש באור הזה, וכשירצה להחשיך את החדר בשביל הרבנית, יוכל פשוט לסגור את הדלת". אבא אמד במבטו את הארון והיה נראה שבע רצון. בבוקר סיפרה הרבנית, "כי נכנס לתוך הארון, סגר אחריו את הדלת - ולמד בתוכו במשך כל הלילה..."

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים? מרגישים שאינכם מתאימים? הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינך ילדים, הדרת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39